

การพัฒนาแบบแผนการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการดำรงชีวิตในวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักศึกษาปฏิบัติงานวิชาชีพครูสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

Developing Instructional Model Focusing on Life Skill in Occupations and Technology Subject for Home Economics Teacher student

Received:	October	10, 2018
Revised:	March	4, 2019
Accepted:	March	5, 2019

นัทธ อัสภาภรณ์ (Natad Assapaporn)*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการดำรงชีวิตในวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักศึกษาปฏิบัติงานวิชาชีพครูสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ครูพี่เลี้ยง จำนวน 12 คน นักศึกษาปฏิบัติงานวิชาชีพครูสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ที่สอนสาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว จำนวน 12 คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 157 คน ปีการศึกษา 2557 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถามครูพี่เลี้ยงของนักศึกษาปฏิบัติงานวิชาชีพครูสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการดำรงชีวิต และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการดำรงชีวิต วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ผลการวิจัยพบว่า 1) ได้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการดำรงชีวิต ในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ได้ทั้งหมด 5 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการทำงาน รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการจัดการ รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการแก้ปัญหา รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการทำงานร่วมกัน และรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการแสวงหาความรู้ 2) ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอน นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่า เนื้อหาที่เรียนมีความน่าสนใจในระดับมาก ผู้สอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด สื่อการสอนดึงดูดความสนใจอยู่ในระดับมาก และผู้สอนมีเทคนิคการสอนให้เข้าใจง่าย มีการแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : รูปแบบการเรียนการสอน ทักษะการดำรงชีวิต คหกรรมศาสตร์

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Assistant Professor Dr. in Home Economics Division, Faculty of Education, Chiang Mai University,

E-mail Address: natadassapaporn@gmail.com

Abstract

The objectives of this research were to develop instructional model which focused on life skills in Occupation and technology subjects for Home Economics teacher students and to study the results of using the model with students and teachers collaboration in developing instructional model focusing on life skills in occupation and technology (Home Economics Learning area) The population consisted of 12 mentor teachers , 12 Home Academic teacher students , 157 seven to twelve graders. The researcher tools were questionnaire for mentors, Study plan, instructional model focusing on life skills and on opinionnaire of students toward the model used. The data were analyzed by using frequency, percentage, means and standard deviation. The data were presented in tables with description and content analysis were used in descending priority order. The research finding were as followed

1. There were 5 models of instruction 1) a model focusing on working skills 2) a model focusing on managing skills 3) a model focusing on problem-solving skills 4) a model focusing on working together skills and 5) a model focusing on knowledge seeking skill.

2. The result of using to model :

The learners satisfaction on the model used were most students agree with 1) interesting contents at high level 2) learning activities focused on learners participation at highest level 3) teaching and learning materials were interesting at high level and 4) teaching techniques used were at highest level.

Keywords: Instructional model, Life skill, Home Economics

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 กำหนดการจัดการศึกษา โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3), 2553 หน้า 1-3) กำหนดให้การจัดการเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยีเป็นกลุ่มสาระซึ่งช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง นำความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิตไปใช้ได้อย่างมีความคิดสร้างสรรค์ สามารถแข่งขันในสังคมไทยและสากล เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ รักการทำงานและมีเจตคติที่ดีต่อการทำงาน ดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างพอเพียงและมีความสุข หลักการสำคัญคือการจัดการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ต้องคำนึงถึงการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม เน้นความร่วมมือของกลุ่มซึ่งเป็นทักษะสำคัญในการดำเนินชีวิตประจำวัน (สมศักดิ์ ภู่วิภาดาวรรณ , 2544 หน้า 1-2)

จากการสังเกตและนิเทศการเรียนการสอนของนักศึกษาปฏิบัติงานวิชาชีพครูสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ พบ ปัญหาสำคัญคือ ในการจัดการเรียนการสอน นักศึกษายังขาดกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ สื่อการสอนไม่เพียงพอ เนื้อหาที่เรียนยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน การมีจำนวนผู้เรียนในห้องเรียนมาก ทำให้ผู้เรียนไม่ให้ความสนใจเรียน และที่สำคัญคือยังไม่เห็นถึงการจัดการเรียนการสอนตามสาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ โดยเฉพาะในสาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว ซึ่งถือว่าครูศึกษาศาสตร์มีบทบาทรับผิดชอบโดยตรง ซึ่งครูศึกษาศาสตร์ส่วนใหญ่ได้รับผิดชอบ 2 งานหลัก คือ งานบ้านและงานประดิษฐ์ จาก 5 งานหลัก ได้แก่ งานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานธุรกิจและงานประดิษฐ์ ซึ่งจากการสังเกตการสอนของนักศึกษาพบว่า ยังทำการจัดการสอนโดยทั่วไป ไม่ได้มุ่งเน้นตามทักษะกระบวนการต่างๆตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานดังกล่าว อาจส่งผลให้ผู้เรียนขาดความรู้และทักษะสำคัญของสาระวิชาคือ ทักษะการดำรงชีวิต

ทักษะการดำรงชีวิต เป็นความสามารถของพฤติกรรมที่มีการปรับตัวในเชิงบวกเพื่อให้บุคคลสามารถจัดการกับความต้องการและความท้าทายในชีวิตประจำวัน (World Health Organization, 1997) มีความหมายครอบคลุมกลุ่มของจิตวิทยาสังคมและทักษะระหว่างบุคคล ในแต่ละบุคคลถือว่าทักษะชีวิตคือคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่จำเป็นในการดำรงชีวิต รวมไปถึงความสำเร็จของชุมชนและคุณภาพชีวิต สำหรับทักษะการดำรงชีวิตนี้มีทักษะอื่นๆ ด้วย เช่น ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการตัดสินใจ การสื่อสารและทักษะระหว่างบุคคล การนับถือตนเอง การเอาใจใส่ การร่วมมือกับการจัดการความเครียด การพักผ่อนและทักษะการกีฬาและนันทนาการ (Talbot; Astbury and Mason, 2010) ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการทำงานและดำรงชีวิตในอนาคต ด้วยความสำคัญดังกล่าวนี้ ได้ถูกกำหนดไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้ในสาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัวว่า “เข้าใจการทำงาน มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะการทำงาน ทักษะการจัดการ ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา ทักษะการทำงานร่วมกันและทักษะการแสวงหาความรู้ มีคุณธรรมและลักษณะนิสัยในการทำงาน มีจิตสำนึกในการใช้พลังงาน ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมเพื่อการดำรงชีวิตและครอบครัว” (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 หน้า 130) ดังนั้นความสำคัญของทักษะการดำรงชีวิตจะต้องเกิดขึ้นจากทักษะกระบวนการคิดอย่างหลากหลายของผู้เรียน มีความเชื่อมโยงต่อประสบการณ์และเนื้อหาการเรียนรู้

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการดำรงชีวิตในวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักศึกษาปฏิบัติงานวิชาชีพครูสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ ซึ่งจะช่วยเหลือเสริมสร้างพัฒนาผู้เรียนให้พัฒนาศักยภาพของตนได้ และจะส่งผลนักศึกษาปฏิบัติงานวิชาชีพครูสามารถกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมกับสภาพภายในโรงเรียน ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ พัฒนาทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการทำงาน ทักษะการทำงานกลุ่มและทักษะการแก้ปัญหการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความต้องการของสังคมปัจจุบันต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการดำรงชีวิตในวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักศึกษาปฏิบัติงานวิชาชีพครูสาขาวิชาศึกษาศาสตร์
2. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการดำรงชีวิตในวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักศึกษาปฏิบัติงานวิชาชีพครูสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

ประกอบด้วยนักศึกษาปฏิบัติงานวิชาชีพครู สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จำนวน 12 คน ครูพี่เลี้ยงจำนวน 12 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 รวมจำนวน 157 คน ในสถานศึกษาที่นักศึกษาปฏิบัติงานวิชาชีพครูปีการศึกษา 2557

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูพี่เลี้ยงและความต้องการจัดการเรียนการสอน สภาพทั่วไป เพื่อนำมาพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการดำรงชีวิตและศึกษาความพึงพอใจในการเรียน สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว

วิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อสังเคราะห์รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการดำรงชีวิตในวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มีรายละเอียดในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามครูพี่เลี้ยงนักศึกษาปฏิบัติงานวิชาชีพครูสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ เพื่อรวบรวมข้อมูลสภาพการณ์เบื้องต้น ความต้องการแนวทางการจัดการเรียนรู้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.6-1.00
2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการดำรงชีวิตในวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี (สาระคหกรรมศาสตร์) ที่มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมากผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ($\mu = 4.58$)
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการดำรงชีวิต มีคุณภาพผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ค่า IOC ตั้งแต่ 0.6-1.00

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

1. แบบสอบถามครูพี่เลี้ยงนักศึกษา ผู้วิจัยทำการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี และแนวคิดการสร้างแบบสอบถามนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องของข้อคำถามและนำเสนอแนะมาปรับปรุง แล้วทำการทดลองใช้แก้ไขให้มีความเหมาะสมเพื่อนำไปใช้จริง
2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการดำรงชีวิตในวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี (สาระคหกรรมศาสตร์) โดยศึกษาเอกสารการเรียนรู้ทางคหกรรมศาสตร์ วิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างแนวคิดการจัดหลักสูตรและแนวคิดของการปฏิรูปการศึกษาเพื่อสังเคราะห์เป็นกระบวนการและขั้นตอนการสอน ประกอบด้วย 5 ทักษะ ได้แก่ ทักษะกระบวนการทำงาน ทักษะการจัดการ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการทำงานร่วมกัน และทักษะการแสวงหาความรู้

3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการดำรงชีวิต โดยทำการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงและความถูกต้อง ทำการทดลองใช้และปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ระยะ คือ 1) เก็บรวบรวมข้อมูลกับครูพี่เลี้ยงเพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้และความต้องการที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน สภาพการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว 2) นำข้อมูลมาศึกษาร่วมกับเนื้อหาและวิธีการสอนในสารคหกรรมศาสตร์เพื่อวิเคราะห์ความสอดคล้องกับการจัดหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการดำรงชีวิตจากเอกสารตำราที่เกี่ยวข้อง 3) ทำการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการดำรงชีวิตและ 4) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนโดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียน ประกอบกับการเก็บข้อมูลสะท้อนผลการเรียนรู้และผลกระทบจากวิธีการเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป จากการสอบถามครูพี่เลี้ยงซึ่งสอบถามสภาพการจัดการเรียนรู้และความต้องการในการจัดการเรียนการสอน โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พร้อมเรียบเรียงแจกแจงความถี่ความสำคัญของสภาพการจัดการเรียนการสอน วิเคราะห์ข้อมูลผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอน จากการสอบถามความพึงพอใจในการเรียนประกอบการเก็บรวบรวมข้อมูลสะท้อนผลการเรียนรู้และผลกระทบจากวิธีการเรียน

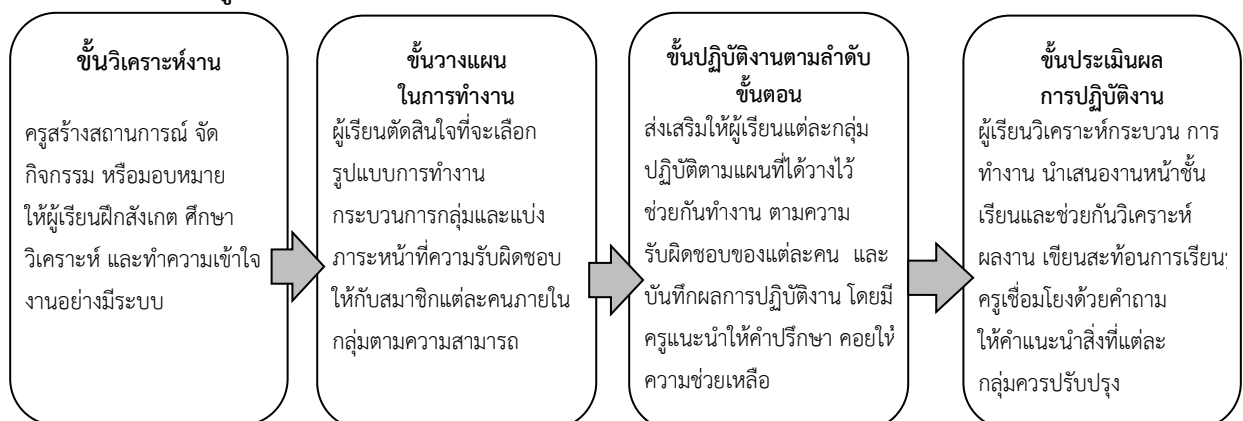
ผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยโดยนำเสนอข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ ตามลำดับ ดังนี้

1. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการดำรงชีวิตในวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักศึกษาปฏิบัติงานวิชาชีพครูสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

จากการสังเคราะห์รูปแบบการเรียนการสอนร่วมกับผลการศึกษาศภาพการจัดการเรียนรู้ของครูพี่เลี้ยงต่อนักศึกษาปฏิบัติงานวิชาชีพครูสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์และสภาพการจัดการเรียนรู้ในสาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว ได้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการดำรงชีวิต สรุปได้เป็นดังนี้

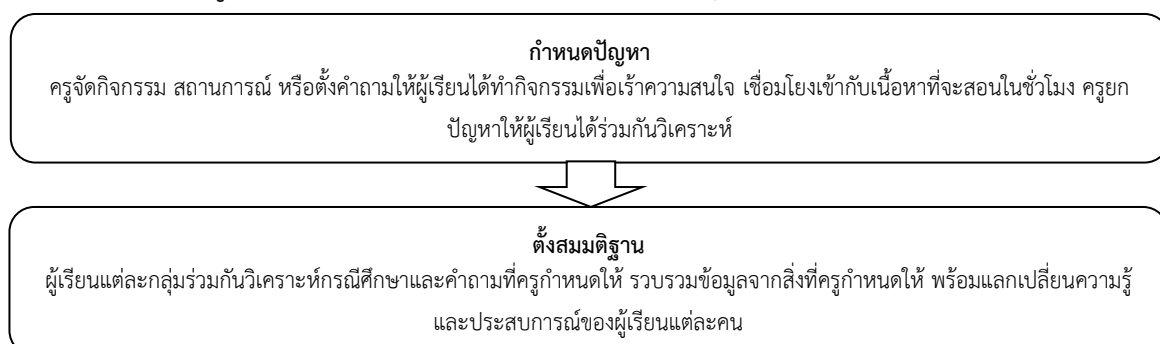
1. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการทำงาน ประกอบด้วย

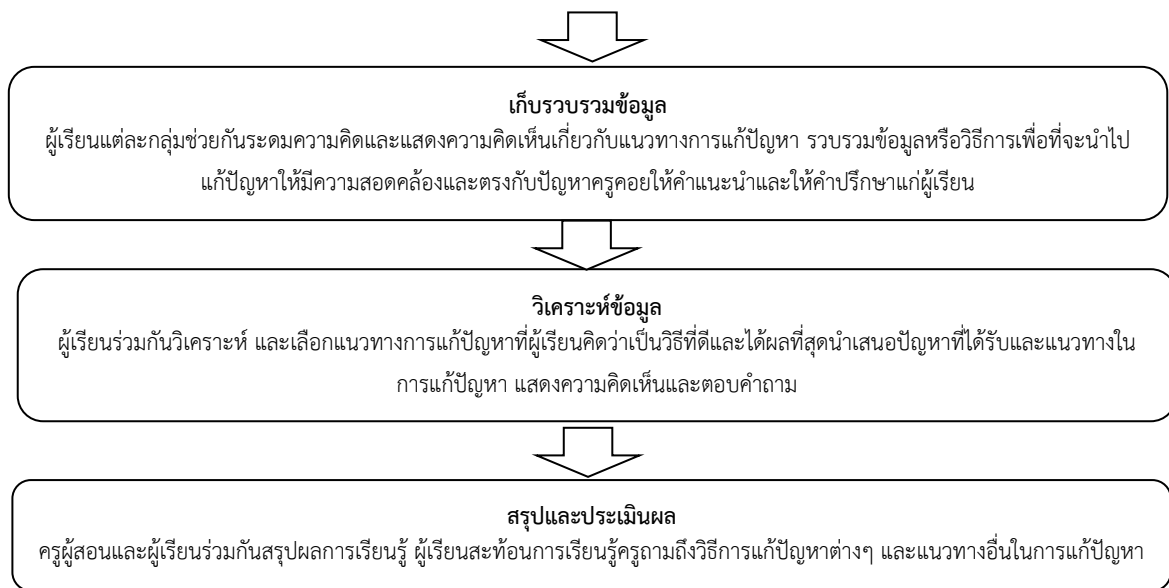

2. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการจัดการ ประกอบด้วย

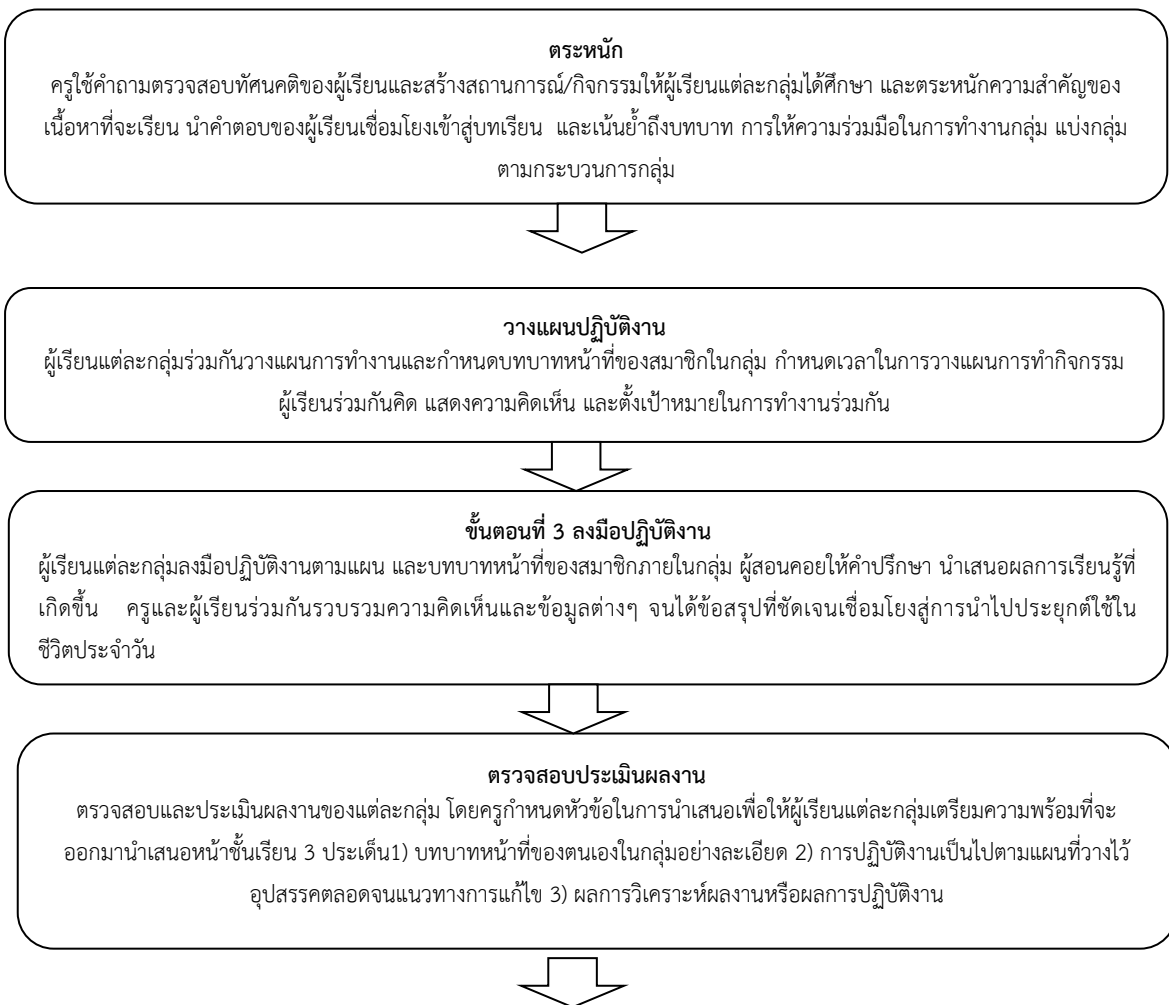

3. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการแก้ปัญหา ประกอบด้วย

4. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการทำงานร่วมกัน ประกอบด้วย

ปรับปรุง แก้ไข และพัฒนางาน

ครูและผู้เรียนเป็นผู้วิเคราะห์กระบวนการที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการทั้งหมด ครูผู้เชื่อมโยงให้ผู้เรียนเห็นถึงความสัมพันธ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานครั้งนี้ สร้างแนวทางในการปรับปรุง แก้ไขการปฏิบัติงานและเกิดการพัฒนาในการทำงานของกลุ่มตนเองในครั้งต่อไป ผู้เรียนร่วมกันสรุปและสะท้อนการเรียนรู้ และเชื่อมโยงสู่การนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

กำหนดปัญหาในการสืบค้นข้อมูลความรู้

ครูนำรูปภาพ สถานการณ์ หรือตัวอย่างผลงานให้ผู้เรียนศึกษาแล้วทำการสังเกต ตั้งคำถาม เปรียบเทียบ วิเคราะห์เนื้อหาประเด็นปัญหาต่างๆ และสังเกตรายละเอียด

5. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการแสวงหาความรู้ ประกอบด้วย

แสดงความคิดเห็นต่อปัญหาหรือสถานการณ์

ครูใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้เรียนได้แสดงความคิดเห็นจากการศึกษารูปภาพ สถานการณ์ หรือตัวอย่างผลงานต่างๆ

วางแผนการสืบค้น

ครูให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นต่อจุดเด่นและข้อแตกต่างของรูปภาพ สถานการณ์ หรือตัวอย่างผลงาน แล้วให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้มาใช้วางแผนและกำหนดแนวทางการสืบค้น

ดำเนินการแสวงหาความรู้

ผู้เรียนดำเนินการแสวงหาความรู้ตามที่ได้วางแผนและกำหนดหัวข้อ ผู้เรียนสืบค้นข้อมูลโดยสืบค้นข้อมูลจากหลากหลายแหล่งเรียนรู้ นำข้อมูลมาวิเคราะห์

วิเคราะห์ข้อมูล สรุปข้อมูล นำเสนอและอภิปรายผล

ผู้เรียนนำข้อมูลที่สืบค้นมาได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปข้อมูล อภิปรายผลร่วมกัน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ตรวจสอบความถูกต้อง และเขียนสรุปเพิ่มเติม

กำหนดหัวข้อหรือปัญหาที่ต้องการแสวงหาความรู้ต่อไป

ครูอาจกำหนดหัวข้อเพิ่มเติมให้ผู้เรียนควรศึกษาที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่ได้เรียน หรือหัวข้อใหม่ในเรื่องที่จะเรียนต่อไปให้ผู้เรียนได้เตรียมการหาข้อมูล และทำการศึกษาร่วมบอกแหล่งที่มาของข้อมูล

2. ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการดำรงชีวิตในวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักศึกษาปฏิบัติงานวิชาชีพครูสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

จากการนำไปใช้จัดการเรียนรู้ใช้เวลาทั้งสิ้น 20 คาบ โดยใช้รูปแบบการสอนละ 4 คาบ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความพึงพอใจไปสอบถามกับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ เป็นการสอบถามหลังการใช้รูปแบบเสร็จสิ้น

ตารางที่ 1 ผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนภายใต้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการดำรงชีวิตในวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี

ตัวชี้วัดความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
ด้านเนื้อหา			
1.เนื้อหามีความถูกต้องในด้านวิชาการ	4.33	0.89	มาก
2.เนื้อหา มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชา	3.83	0.94	มาก
3.เนื้อหา มีความทันสมัย	4.25	0.75	มาก
4. เนื้อหา มีความน่าสนใจ	4.42	0.67	มาก
5.เนื้อหา มีปริมาณเหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอน	4.00	0.74	มาก
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน			
6.จัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีลำดับเป็นขั้นตอน	4.42	0.79	มาก
7.จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเวลา	3.75	0.75	มาก
8.ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	4.58	0.79	มากที่สุด
9.จัดบรรยากาศการเรียนการสอนให้ปลอดโปร่ง	4.08	0.90	มาก
10.จัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	4.33	0.78	มาก
ด้านสื่อการเรียนการสอน			
11.สื่อการสอนมีความทันสมัย	4.00	0.74	มาก
12.สื่อการสอนมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	4.17	0.83	มาก
13.สื่อการสอนดึงดูดความสนใจ	4.25	0.87	มาก
14.สื่อการสอนทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย	4.00	0.74	มาก
15.สื่อการสอนกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดที่จะตั้งคำถาม	3.75	0.75	มาก
ด้านผู้สอน			
16.ผู้สอนมีความรู้เหมาะสมกับเนื้อหาการเรียนรู้อันสอน	4.17	0.72	มาก

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัดความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
17. ผู้สอนมีความเป็นกันเองกับผู้เรียน	4.50	0.52	มากที่สุด
18. ผู้สอนมีการแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนการสอน	4.58	0.67	มากที่สุด
19. ผู้สอนมีเทคนิคการสอนให้เข้าใจง่าย	4.67	0.49	มากที่สุด
20. ผู้สอนมีความอดทนต่อผู้เรียนเมื่อถูกซักถาม	4.00	0.74	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.20	0.75	มาก

จากตารางพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่เห็นว่าการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการดำรงชีวิตในวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ในด้านเนื้อหาที่เรียนมีความน่าสนใจในระดับมาก ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนผู้สอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับมากที่สุด ด้านสื่อการเรียนการสอนสื่อการสอนดึงดูดความสนใจในระดับมาก และด้านผู้สอนมีเทคนิคการสอนให้เข้าใจง่าย และผู้สอนมีการแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนการสอนในระดับมากที่สุด

จากการสะท้อนการเรียนรู้ หลังการจัดการเรียนรู้แต่ละรูปแบบ ด้านความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้น พบว่ารูปแบบการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการทำงาน และรูปแบบการสอนที่เน้นทักษะการจัดการ ทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ได้เรียนรู้วิธีการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานจากการลงมือปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม และมีความคิดสร้างสรรค์ในการคิดหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาจากกิจกรรมกลุ่มเพิ่มมากขึ้น

จากการใช้รูปแบบการสอนที่เน้นทักษะการแก้ปัญหา และรูปแบบการสอนที่เน้นทักษะการทำงานร่วมกัน พบว่า ด้านความสำคัญของความรู้และประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ ทำให้นักเรียนได้รู้จักการนำความรู้จากการเผชิญกับปัญหาและคิดหาทางแก้ไขได้เหมาะสมกับสถานการณ์ ซึ่งสามารถนำประสบการณ์ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด ด้านกระบวนการทำงานกลุ่ม พบว่านักเรียนส่วนใหญ่เกิดความสามัคคีในกลุ่มมากที่สุด และด้านการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ พบว่า นักเรียนเรียนรู้วิธีการปฏิบัติงานที่ถูกต้องและเหมาะสมภายใต้ความปลอดภัยที่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน และรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการแสวงหาความรู้ นักเรียนสามารถนำประสบการณ์ที่ได้ไปพัฒนาฝีมือ การฝึกฝนและทำความเข้าใจบททวนหลังการจัดการเรียนรู้ และนำไปประกอบอาชีพในอนาคตได้

อภิปรายผล

ข้อค้นพบที่ได้ในการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ได้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการดำรงชีวิตในวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักศึกษาปฏิบัติงานวิชาชีพครูสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ โดยมีประเด็นสำคัญสามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการดำรงชีวิตในวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี

รูปแบบการสอนโดยเน้นกระบวนการทำงาน ผู้สอนควรให้ความสำคัญทั้งต่อตัวผู้สอนและผู้เรียน เพราะจะทำให้การทำงานทั้งสองฝ่ายเป็นระบบ สามารถตรวจสอบได้ ซึ่งในการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นทักษะกระบวนการนั้น ทักษะการจัดการเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญที่ผู้สอนควรให้ความสำคัญ ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากการจัดการเป็นการประสานความสัมพันธ์ของคนกับทรัพยากรอื่นๆ เข้าด้วยกันโดยคำนึงถึงการทำงานร่วมกันให้มีประสิทธิภาพ จากการผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการทำงาน ประกอบด้วย 1) วิเคราะห์งาน 2) การวางแผนในการทำงาน 3) ปฏิบัติงานตามลำดับขั้นตอน 4) ประเมินผลการปฏิบัติงาน และรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการทำงานร่วมกัน ประกอบด้วย 1) ตระหนัก 2) วางแผนปฏิบัติงาน 3) ลงมือปฏิบัติงาน 4) ตรวจสอบประเมินผลงาน 5) ปรับปรุง แก้ไข และพัฒนางาน มีความสอดคล้องกับแนวคิดของไพรัตน์ แสนโสม (2556 หน้า 11 -13) และสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2547 หน้า 19 - 21) ที่กล่าวว่า ขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กระบวนการทำงานและการทำงานร่วมกัน ประกอบด้วย การวิเคราะห์งาน การวางแผนในการทำงาน การปฏิบัติงาน และการประเมินผลการทำงานและสรุปผล

รูปแบบการสอนโดยเน้นทักษะการจัดการ จากการวิจัยพบว่า มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ ทั้งผู้สอน ผู้เรียน รวมถึงบริบทต่างๆ ดังเช่นที่วิชัย วงศ์ใหญ่ (อ้างใน กรมวิชาการ, 2543 หน้า 94) ได้ให้ความสำคัญเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ผู้เรียนจะดำเนินกิจกรรมให้สำเร็จ โดยใช้ทักษะการจัดการ ต้องอาศัย 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านบริบท ได้แก่ สภาพแวดล้อมที่บ้าน และโรงเรียน ที่ต้องเอื้อให้ผู้เรียนมีทักษะการจัดการ ปัจจัยกระบวนการ ได้แก่ ครูหรือผู้ปกครอง จะต้องวางแผนจัดกระบวนการให้ผู้เรียนจัดการได้ คอยแนะนำให้เด็กคิดและแก้ปัญหาได้ และปัจจัยด้านผลผลิต ได้แก่ ผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันได้ ผู้เรียนจะใช้ชีวิตคิด และมุมมองต่างกัน นอกจากนี้แล้วความไว้วางใจผู้เรียนก็เป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง ผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ความไว้วางใจให้ผู้เรียนจัดการเวลาดำเนินการตามแผน ควรอาศัยการจัดการที่ดี สำหรับการวางแผนเพื่อสร้างสถานการณ์ก็เป็นอีกประการหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการจัดการที่ดี ครูหรือผู้สอน และพ่อแม่ ต้องวางแผนสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนคิด หรือแก้ปัญหา ตลอดจนแนะนำแหล่งความรู้ให้ผู้สอนค้นคว้าปัจจัยที่ทำให้ผู้เรียนจัดการไม่เป็น อีกทั้งในปัจจุบันหลักสูตรจะต้องเน้นเนื้อหาที่ทันสมัยต่อการเปลี่ยนแปลงสังคมโลก รวมทั้งยังต้องพัฒนาอาจารย์ผู้สอนให้มีทักษะการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (พนิดา ศกุนตนา 2561 หน้า 70) ดังนั้นผู้สอนและพ่อแม่ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดวางแผน ตลอดจนส่งเสริม สร้างสถานการณ์ให้เด็กได้คิดและแก้ปัญหา จากการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอแนะแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการจัดการ ดังนี้ รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการจัดการ ประกอบด้วย 1) ตั้งเป้าหมาย 2) วิเคราะห์ทรัพยากร 3) วางแผนและกำหนดทรัพยากร 4) ปฏิบัติตามแผน 5) ประเมินผล 6) ปรับแผนซึ่งสอดคล้องกับกรมวิชาการ (2543 หน้า 20-21) ที่ได้กล่าวว่าขั้นตอนของทักษะการจัดการที่สำคัญ ได้แก่ การวางแผน การปฏิบัติงาน ประเมินผลงาน และปรับปรุงงาน

รูปแบบการเรียนการสอนโดยเน้นกระบวนการแก้ปัญหา จากข้อค้นพบในการวิจัยพบว่า ประเด็นปัญหาซึ่งจะเป็นสิ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่แสวงหาความรู้ การเลือกศึกษาปัญหาที่มีประสิทธิภาพ ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงพื้นฐานความรู้ความสามารถของผู้เรียน ประสบการณ์ ความสนใจและภูมิหลังของผู้เรียน ทั้งนี้เนื่องมาจากว่า คนเรามีแนวโน้มที่จะสนใจเรื่องใกล้ตัว สนใจสิ่งที่มีความหมายและมีความสำคัญต่อตนเอง และเป็นเรื่องที่ตนเองสนใจใคร่รู้ ดังนั้น การกำหนดปัญหาจึงต้องคำนึงถึงตัวผู้เรียนเป็นหลัก นอกจากนี้ ปัญหาที่ดียังต้องคำนึงสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนที่เอื้ออำนวยต่อการแสวงหาความรู้ของผู้เรียนอีกด้วย เช่นเดียวกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2550 หน้า 2-3) ได้สรุปลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการแก้ปัญหา ไว้ดังนี้ 1) ต้องมีสถานการณ์ที่เป็นปัญหาด้วยการใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้น 2) ปัญหาที่นำมาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ควรเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นพบเห็นในชีวิตได้ในชีวิตจริงของผู้เรียนหรือมีโอกาสที่จะเกิดขึ้นได้จริง 3) ผู้เรียนเรียนรู้โดยการนำตัวเอง (Self-Directed Learning) ค้นหาและแสวงหาความรู้คำตอบด้วยตนเอง บริหารเวลาเอง คัดเลือกวิธีการเรียนรู้และประสบการณ์เรียนรู้ รวมทั้งประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง 4) ผู้เรียนเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย เพื่อประโยชน์ในการค้นหาความรู้ ข้อมูลร่วมกัน 5) การเรียนรู้มีลักษณะการบูรณาการความรู้และบูรณาการทักษะกระบวนการต่างๆ 6) ความรู้ที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้จะได้มาภายหลังจากผ่านกระบวนการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐานแล้วเท่านั้น และ 7) การประเมินผลเป็นการประเมินผลจากสภาพจริง โดยพิจารณาการปฏิบัติงานความก้าวหน้าของผู้เรียน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอแนะแนวทางในการจัดการเรียนรู้โดยเน้นกระบวนการแก้ปัญหา โดยเริ่มต้นจาก 1) กำหนดปัญหา 2) ตั้งสมมติฐาน 3) เก็บรวบรวมข้อมูล 4) วิเคราะห์ข้อมูล 5) สรุปและประเมินผล สอดคล้องกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการแก้ปัญหาสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2550 หน้า 7) ซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอนกำหนดปัญหา ขั้นทำความเข้าใจกับปัญหา ขั้นดำเนินการศึกษาค้นคว้าขั้นสังเคราะห์ความรู้ ขั้นสรุปและประเมินค่าของคำตอบ และขั้นนำเสนอและประเมินผลงาน

รูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นทักษะการทำงานร่วมกัน ทักษะการทำงานร่วมกันคือการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการให้เกียรติเพื่อนในกลุ่ม แสดงออกซึ่งความปรารถนาที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่มเพื่อให้งานสำเร็จ รวมทั้งแบ่งความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกัน ซึ่งในการทำงานร่วมกันให้มีประสิทธิภาพประกอบด้วย 1) ด้านบทบาทของสมาชิกในกลุ่ม ที่ต้องร่วมแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ยอมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม เข้าใจบทบาทและรับผิดชอบงานที่ตนได้รับมอบหมาย 2) ด้านบทบาทของผู้นำกลุ่มคือ รู้และเข้าใจบทบาทของตนเอง มีทักษะในการวางแผนปฏิบัติงาน 3) ด้านกระบวนการทำงาน ได้แก่ กำหนดเป้าหมาย วางแผนร่วมกัน การสื่อสารแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นที่เหมาะสม การประเมินและพัฒนาผลงานอย่างเป็นระบบ และ 4) ด้านผลงานของกลุ่ม ได้แก่ ผลงานถูกต้องตรงตามจุดประสงค์ ผลงานมีลักษณะที่สร้างสรรค์ ผลงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด เสนอผลงานได้อย่างชัดเจนมีประสิทธิภาพ รูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นทักษะการทำงานร่วมกัน ประกอบด้วย 1) ตระหนัก 2) วางแผนปฏิบัติงาน 3) ลงมือปฏิบัติงาน 4) ตรวจสอบประเมินผลงาน และ 5) ปรับปรุง แก้ไข และพัฒนางาน

รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการแสวงหาความรู้ เป็นวิธีการส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคิดด้วยตนเอง รู้จักค้นคว้าหาเหตุผล และสามารถแก้ปัญหาได้ โดยการนำเอาวิธีการต่างๆ ของกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ไปใช้ ซึ่งที่ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้ค้นคว้าหาความรู้ จะโดยทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม ครูจะเป็นผู้อำนวยการอำนวยความสะดวกและให้ความช่วยเหลือเท่าที่จำเป็น เป็นเทคนิคหรือกลวิธีอย่างหนึ่งในการจัดให้เกิดการเรียนรู้เนื้อหาบางอย่างของวิชานั้นๆ โดยกระตุ้นให้นักเรียนมีความอยากรู้อยากเห็น เสาะแสวงหาความรู้โดยการถามคำถาม และพยายามค้นหาคำตอบให้พบด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังให้ความหมายของการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้อีกอย่างหนึ่งว่าเป็นวิธีการเรียนโดยการแก้ปัญหาจากกิจกรรมที่จัดขึ้น และใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ในการทำกิจกรรม ซึ่งปรากฏการณ์ใหม่ ๆ ที่นักเรียนเผชิญแต่ละครั้ง จะเป็นตัวกระตุ้นการคิดกับการสังเกตกับสิ่งที่สรุปพบอย่างชัดเจน ประดิษฐ์ คิดค้น ตีความหมายภายใต้สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมที่สุด การใช้วิธีการอย่างชาญฉลาดสามารถทดสอบได้ และสรุปอย่างมีเหตุผล ดังเช่นที่ สมจิต สวธนไพบูลย์ (2541 หน้า 53) ได้เสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ว่าประกอบด้วยกระบวนการที่สำคัญ ได้แก่ การสำรวจ และการสร้างองค์ความรู้ ซึ่งในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยเสนอแนะแนวทางในการจัดการเรียนรู้โดยเน้นทักษะการแสวงหาความรู้ ดังนี้ รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการแสวงหาความรู้ ประกอบด้วย 1) กำหนดปัญหาในการสืบค้นข้อมูลความรู้ 2) ชั้นแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาหรือสถานการณ์ 3) ชั้นวางแผนการสืบค้น 4) ชั้นดำเนินการแสวงหาความรู้ 5) ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล 6) ชั้นกำหนดหัวข้อหรือปัญหาที่ต้องการแสวงหาความรู้ต่อไป ซึ่งมีความสอดคล้องกับ กระบวนการแสวงหาความรู้รูปแบบ Big 6 ของ Eisenberg and Berkowitz (1987) ซึ่งประกอบด้วย การกำหนดภาระงาน การกำหนดกลยุทธ์การแสวงหา การระบุแหล่งและการเข้าถึง การใช้ข้อมูลความรู้ การสังเคราะห์ข้อมูลความรู้ การประเมินผลลัพธ์และกระบวนการ ส่วนกรมสามัญศึกษา (2545 หน้า 12-20) กล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนาทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ได้แก่ การกำหนดประเด็นค้นคว้า การคาดคะเน การกำหนดวิธีค้นคว้าและการดำเนินการ การวิเคราะห์ผลการค้นคว้า การสรุปผลการค้นคว้า

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในการจัดการเรียนการสอนแต่ละรูปแบบ ควรศึกษารายละเอียดของแต่ละรูปแบบอย่างครอบคลุม ให้เข้าใจของเป้าหมายแต่ละรูปแบบ เพื่อที่จะได้นำข้อมูลไปเป็นพื้นฐานการเตรียมการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมในการออกแบบการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา
2. การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้รูปแบบการสอนที่หลากหลายหรือบูรณาการจัดการเรียนรู้ โดยกำหนดจุดประสงค์ของการจัดกิจกรรมแต่ละสาระซึ่งอาจพัฒนามากกว่าหนึ่งทักษะได้
3. ควรจัดนักเรียนห้องละไม่เกิน 30 คน เพื่อให้ผู้สอนได้ทำการสังเกต ติดตามพฤติกรรม และประเมินผลผู้เรียนเป็นรายบุคคลตลอดกระบวนการทำงานของนักเรียน หรือมีผู้ช่วยสังเกตพฤติกรรม และประเมินผลผู้เรียน หรือการจัดแบ่งผู้เรียนเข้าเรียน โดยแบ่งเนื้อหาสอนสลับกับครูหรือผู้สอนท่านอื่นในกลุ่มสาระเดียวกัน

4. ในการวัดและประเมินผลในแต่ละทักษะในสาระและมาตรฐานของสาระการดำรงชีวิตและครอบครัว ควรใช้เครื่องมือที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับแต่ละทักษะ เช่น แบบสังเกตพฤติกรรม แบบทดสอบวัดความรู้ หรืออาจใช้มากกว่าหนึ่งประเภทเพื่อศึกษาผลร่วมกัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะอื่นๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงลึกถึงคุณลักษณะสำคัญและทักษะอื่นๆ ของผู้สอนที่เหมาะสมกับรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการทางคหกรรมศาสตร์
3. การนำรูปแบบการรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการดำรงชีวิตในวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีไปใช้ ควรคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน สถานศึกษา สภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนรู้
4. ควรนำผลการศึกษาคำคาดหวังของครูที่เลี้ยงที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนมาใช้ประกอบในการปรับปรุงหลักสูตรพัฒนานักศึกษาปฏิบัติงานวิชาชีพครูสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
5. หากมีการนำรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการดำรงชีวิตไปใช้กับสาระอื่น หรือวิชาอื่นๆ ควรคำนึงถึงธรรมชาติและโครงสร้างวิชาที่มีความแตกต่างกันในด้านเนื้อหา ซึ่งจะส่งผลต่อการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้

References

- Bureau of Academic Affairs and Educational Standards, Ministry of Education. (2008). klum sārā kān rianrū kān ngān ‘āchīp læ theknōlōyī laksūt kān klāng kānsuksā naphūn thān Phutthasakkarāt sōṅphanhārōjāsīp ‘et [Learning Area of Occupations and Technology, The Basic Education Core Curriculum, BE 2551]. Bangkok: Printing House of The Agricultural Co-operative Federation of Thailand, Ltd.[in Thai]
- Department of Academic Affairs, Ministry of Education. (2000). nēōthāng kānphatthanā laksūt sathān suksā [Guidelines for school curriculum development]. Bangkok: Kansatsana Printing House. Department of General Education.
- Kaewphanngam, C. (2018). “theknōlōyī phūā kānpramōēn kān rianrū phasā samrap phū rian nai Michel B. Eisenberg & Robert E. Berkowitz. (1987). “Big6™: and Big6 Skills™”. [Online]. Retrieved June 5, 2014, form <http://www.big6.org/>
- Ministry of Education. (1999). aksūt mātrathān hāēng chāt sūchan rian [The National Education Act of 2542]. Bangkok: Kurusapa Printing Latphrao.
- National Education Act (No.3), B.E. 2553 (2010). Rāchakitčānubēksā [Government Gazette]. Volume 127 (Section 145 a), pages 1-3.
- Office of the Education Council, Ministry of Education. (2007). kānčhatkān rianrū bāēp krabūānkān kāē panhā [Problem Solving Method]. Bangkok: Office of the Education Council, Ltd.[in Thai]
- Office of the Education Council. (2004). rāīngān khwām kāōnā kanpatirū kān rianrū radap kānsuksā naphūn thān [Progress Report on Basic Education Reform]. Conference proceeding.
- Phuvipawat, S. (2001). kān yut nakriān pen sūnklāng læ kānpramōēn tām saphāp čhing [Learner centeredness and Authentic assessment]. Chiang Mai: ChiangMai Sangsilp Printing .
- Sansom, P. (2013). thaksa krabūānkān tham ngān [Working Process Skills]. Retrieved January 17, 2015, from <Http://www.tta.in.th/uploadfile/69/OC-7-527-250-69.ppt>.
sawatat thī” [“Technology-Assisted Language Assessmentfor 2st Century Learners”]. Veridian E-Journal, Silpakorn University 9,3 (September - December): 421-435.
- Sawatanapai boon, S.(1998). ‘ēkkasān prakōp kānsōṅ wichā ṅ. hārōjčhetsīp ‘et prachum patibatkān sōṅ witthayasāt [Teaching Material ScEd 571 Science Teaching Workshop]. Department of Curriculum and Instruction Srinakharinwirot University.

- Skuntanak, P. (2018). “k̄n̄pramoēn̄ khwām̄tōngk̄n̄ č̄ampen̄ phūā phatthanā̄ samatthana n̄isit kh̄rū t̄ām̄ kr̄ōp̄ ‘ā̄ - th̄iph̄ǣk̄” [“A need Assessment to Develop Pre-Service Teacher’s Competency Based on R-TRACK Framework”]. Veridian E-Journal, Silpakorn University 11,3 (September - December) : 55-73.
- Talbot, P. , Astbury, G. & Mason, T. (2010). Key Concepts in Learning Disabilities. Chennai, India :SAGE Publications Ltd.
- World Health Organisation. (1997). Life Skills Education for Children and Adolescents in Schools: Introduction and Guidelines to Facilitate the Development and Implementation of Life Skills. Geneva: Division of Mental Health, World Health Organization.